

عنوان مقاله:

نماز، بازدارندگی از زشتی ها و بدی ها، به نحو تامه یا اقتضا

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی اقتصاد، مدیریت و فرهنگ ایرانی اسلامی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

عباس آدینه وند - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه ایلام

خلاصه مقاله:

در این مقاله به بررسی بازدارندگی نماز از فحشا و منکرات اجتماعی و فردی پرداخته شده است. هدف اصلی این مقاله بررسی تاثیر نماز در جلوگیری از منکرات بوده و از نظرات دو مفسر ارجمند مرحوم علامه طباطبایی و آیت الله مکارم شیرازی، در این زمینه استفاده شده است. پژوهش حاضر که با روش توصیفی تحلیلی صورت گرفته، ضمن بررسی اثرات فردی و اجتماعی نماز، به گرایش ها و روش های متفاوت تفسیری این دو مفسر و بحث اثرگذاری نماز در جلوگیری از فحشا و منکرات پرداخته و چنین بدست آورده که از نظر علامه، نماز به نحو علت ناقصه از فحشا و منکر باز می دارد، به این معنا که خواندن نماز ایجاد صفتی در انسان می کند که آن صفت انسان را از فحشا و منکر باز می دارد، اما نگرش مفسر نمونه نگرشی پرورشی تربیتی است و تاثیر نماز را در نمازگزار حتمی و دارای مراتب شدت و ضعف می داند.

کلمات کلیدی:

نماز، بازدارندگی، منکرات، تفسیرالمیزان، تفسیر نمونه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/362118>

